suffultus nemo pervenire poterit, quae nos de terrenis tollat ad caelestia. Nihil 798-802 saepius in hac vita nostrae peregrinationis animo meditemur, nisi qualiter redemptori et iudici nostro placeamus, scientes, quod hic semper non erimus, sed in alia quadam vita semper erimus. Quam miser est, qui de huius mortalitatis labore, in maiorem in-5 mortalitatis perveniet b laborem; et quam felix est, qui de hoc labore transiet in requiem, cuius nullus erit umquam finis. Proinde non transitorias amemus divitias. sed semper manentes. Dominus Iesus non nobis promisit honores transcuntes, sed perpetuos; non gloriam terrenam, sed caelestem; non hic longevitatem vitae, ubi peccato nascimur, labore vivimus, dolore morimur; sed in beatitudine perpetua aeternam nobis promisit vitam; et non perituras spopondit divitias, sed semper permanentes: huius vero saeculi divitiae bonis malisque communes esse videntur, quibus boni bene utuntur ad augmentum salutis sibi sempiternae, mali vero male utuntur eis ad perditionem sui. Illud vero promisit dominus Deus caritate ferventibus, quod nihil beatius esse poterit, id est perpetuam suae beatitudinis visionem, ad quam mundato corde 15 festinandum est, sicut ipsa veritas ait: 'Beati mundo' corde, quoniam ipsi Deum vide-Matth. 8,9. bunt'. Mundi sunt videlicet corde, quos nulla cuiuslibet malitiae macula conturbat, qui casta mente Deum laudare caelestibus hymnis adsuescunt. Hi angelicam in terris agunt vitam, qui in Dei laudibus laetantur et psalmodiae puro corde delectantur. Nullus 1 mortalium virtutem psalmorum pleniter explicare poterit. In his confessiones 20 peccatorum, in his paenitentiales lacrimae excitantur, in his conpunctio cordis renovatur; nam totus psalmorum liber caelestibus redolet mysteriisf, spiritalibus abundats praeceptis, divinis repletus est laudibus. Quicumque psalmos intenta mente decantare et scrutarih didicit, inveniet in eis omnem salutis nostrae dispensationem praedictam, miras caelestium iocunditates gaudiorum.

Proinde, sanctissime pater, hortare fratres sanctos eorum diligenter discere sensus; ut sciant et intellegant corde, quid ore et lingua resonent; apostolico imbuti¹ exemplo, qui de se ipso¹ dixisse legitur: 'Psallam spiritu, psallam et mente: orabo spiritu, orabo 1. Cor. 14, 15. et mente'. Verba siquidem cantantis mens meditetur intellegentis, quia Domino patescunt cogitationes singulorum, qui cor contritum et humiliatum in prece ad se clamantium non spernit. Sicut quidam¹ sapientium ait: 'Humiliati preces caelum ascendunt'. cf. Eccli. 35, 21. Humiliate et misericordia Christi salvati sumus, qui ait: 'Discite a me, quia mitis Matth. 11, 29. sum et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris'. Qui misericordiam facit, miserebitur illius Deus, ipso Domino dicente: 'Estote misericordes, sicut et Luc. 6, 36. pater vester caelestis misericors est'. Imago Dei, ad quam reformamur in mente, in misericordiae maxime stat operibus, pro quibus sanctis et iustis regnum promittitur aeternum, dum discernentur agni ab haedis', ad audiendam vocem desiderabilem summi regis et iudicis in sede paternae maiestatis sedentis: 'Venite benedicti patris mei, Matth. 25, 34. percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi'".

a) mortalitatis I. b) lab. perv. I. c) divicias I. d) quod I. e) mundi I. f) misteriis G, I. 40 g) habundat G. h) scrutare C, E, G, I. i) inbuti I. k) ipse I. l) quidem G, I. m) edis C, G, X, I. n) versus om. G.

¹⁾ Cf. quae Alcvinus in praefatione libri de psalmorum usu de hac re similia praebet (Opp. ed. Quercet. col. 213, ed. Froben. II, 21): Nullus itaque mortalium potest nec verbo nec mente virtutem psalmorum, si non superficie labiorum tantum, sed intenta mente in omnipotentis Dei laudem canuntur, explicare. In psalmis itaque invenies, si intenta mente perscruteris et ad spiritalem intellectum perveneris, Domini verbi incarnationem passionemque et resurrectionem atque ascensionem. ... In psalmis invenies intimam confessionem peccatorum tuorum et integram deprecationem divinae atque dominicae misericordiae,